

Anne Sevgisi Kompozisyon

Doğın her bebeğın, koruyucu bir meleğının olduğu ve bu meleğın adının "Anne" olduğu söylenir. Gerçekten de öyle değıl mi? Bu hayatta, annelerimizden daha koruyucu, daha vefakar, daha merhametli kimse var mıdır? Bizim mutluluğumuz için kendi mutluluğundan feragat eden, bizim üzüntümüzle daha çok üzülen, bizim için sürekli daha iyisini isteyen ve bunun için emek sarf eden başka biri?

Allah'ın insanlara bahşettiğı en güzel varlıklardan biri annedir aslında. Hele ki çocukluğumuzda, onun değeri bambaşkadır yanımızda, Onsuz bir dünya düşünemez, böyle bir dünya düşünecek olsak bile, gözlerimizden akan yaşlara mani olamayız. Üzüntümüzde, kederimizde aklımıza gelen ilk kişı odur. Hatta enteresandır ki yaptığımız kötü bir yaramazlıktan dolayı annemizden aldığımız bir ceza sonucunda ağlarken bile "Anne, anne" diye ağlarız. Yani zaten bize ceza veren kişıye aynı zamanda sığınmaya çalışırız. Çünkü biliriz ki en emin, en sağlam kalemiz odur. Ancak maalesef, insanoğlu çoğı kez vefasızdır. Kendisi için saçını süpürge etmiş o biricik varlığın kıymetini bilmez. Annesinin, hamileliğinde, bebekliğinde ve çocukluğunda neler çektiğini, nelerden vaz geçtiğini düşünmez. Büyüyünce kuş misali yuvadan uçar ve onu büyütüp yetiştiren annesini pek de önemsemez. Ancak ne kadar bencil, ne kadar ilgisiz bir evlat olursa olsun, annesini kaybettiğı zaman içi sızlamayacak insan da yoktur. Annelik ve anne sevgisi, insanın kalbinin ta derinliklerine işlemiştir çünkü.

Peygamber Efendimizin, cenneti ayağının altına serdiği annelerimizin kıymetini bilmeli, bu dünyada yaşadıkça onları ihmal etmemeli, gönüllerini kırmamalı, halini hatırını sık sık sorup öğrenmeliyiz. Zamanında bizim için verdikleri emeklerin, az da olsa karşılığını vermeliyiz.